

ИЛЯ ИЛФ, ЕВГЕНИЙ ПЕТРОВ

ПИЕСА ЗА ПЕТ МИНУТИ

Превод от руски: Лиляна Минкова, Миряна Башева, 1979

chitanka.info

В хола на едно московско учреждение са окачени две табелки. Първата на лявата врата, втората на дясната врата. Други врати в хола няма.

И въпреки това на табелката, украсяваща лявата врата, пише: *лява страна*. Що се отнася до табелката на дясната врата, и тя на свой ред сочи строго: *дясна страна*.

Дявол знае какво значи това! Необяснимо!

За кого са сложени тези надписи? За децата? Но в това учреждение не стъпват деца. Може би надписите трябва да помогнат на неграмотните да се оправят — дясната, лявата де е страна? Но неграмотните не ще могат да оценят тази грижа. Те не знаят да четат. А дори и да знаеха, чудесно биха се ориентирали и без тези надписи.

Недоумението се засилва от това, че горепосоченото учреждение е издателство и се посещава изключително от титани и гении, тоест от писатели и критици.

Ако тази статия беше предназначена за сериозен профсъюзен вестник, да речем, за „Глас на председателя“, не би ни останало нищо друго, освен да възкликнем:

— За какво сигнализира този житейски факт?

Но въпреки че тази статия никога няма да излезе в „Глас на председателя“, фактът все пак сигнализира за някои неща. Сигнализира, че учрежденският администратор в безумния си стремеж да се открие сред пъстрата тълпа от администратори, е стигнал до тъй нареченото изкукуригване.

Мога да се хвана на бас, че той вече се е обявил за свръхудардомакин и в настоящата минута, премигвайки плахо с белезникавите си клепки, съчинява нова серия табелки, с които ще украси учрежденското стълбище.

първо стъпало

второ стъпало

трето стъпало

И тъй нататък, според броя на стъпалата — всичко сто четиридесет и девет табелки.

Дейността на домакина-свръхударник е глупава, но не нанася големи щети. Всяка хубава мисъл неизбежно намира своя глупак, който най-старателно я довежда до абсурд.

Не е опасен, разбира се, някакъв вокален квартет, който заявява на цял свят, че от днес нататък ще се нарича ударен квартет „Непрекъсната и Петдневна“.

Да си се нарича така. От пошлите хора спасение няма.

Но до болка плаши суперударничеството, обзело някои драматурзи.

Във вестниците непрекъснато се появяват телеграми-мълнии за гръмките успехи на драмударниците:

„Драматургът-ударник Константин Ваалов, включвайки се в съревнованието, е написал през последния месец за театъра при нашия клуб пет актуални пиеси и приканва драматурга Е. Едоков да напише и той същия брой пиеси.“

„Ударната бригада на писателите при Дружество «М. В. Коленов» за внедряване на културни навици в слоевете на бившите частници е издала през последните три дена единадесет пиеси за селска сцена. Пиесите са посветени на актуални въпроси и се наричат:“

„Фанка-миньорката“ (Селски водевил с танци)

„От всякого по паричка“ (Селски сценки)

„Шия“ (Народна трагедия в седем действия)

„Тъй ще спастриме жълтичка!“ (Старовремско театро с песни и танци) „Плевня“ (Драма)

„Колело“ (Драма в четири действия)

„Оран“ (Драма с пролог и апотеоз)

„Железният кон“ (Селска Опера)

„Кулакът Евтюхин“ (Сцени от живота)

„Отец Евпат намерил домат“ (Вечер на шегобийците)

Всеки изминат ден носи все нови и нови ужасяващи вести. Е. Едоков вече се е отзовал на призива на Константин Ваалов и за осемнадесет ударчаса е написал и е успял да препише на машина четири пиеси, посветени на въпроса за отказа на инженерското съсловие от неутралитета, както и на въпросите за използването на отпадъците от прежда в текстилното производство и на проблемите на колхозното движение в СССР.

За да притисне здравата Ваалов, драматургът Едоков е заявил, че тази работа ни най-малко не го е изморила и още същия ден той е

създал триактна опера, към която е написал и музиката, въпреки че никога досега не си е играл да съчинява музика.

Ударната бригада при „Дружество «В. М. Коленов» за внедряване на културни навици в слоевете на бивши частници“ е надминала досегашните си темпове и е увеличила производителността на труда със седемдесет и три на сто.

В един вестник вече се появи и радостното съобщение:

„Пиеса за пет минути — комедията «Слабости нередки в колби и пипетки»“.

Ставаше дума за последните постижения на драматурга Василий Хотентот.

С една дума, пошлостта удря тимпани.

Този път е докопала много сгоден тимпан — идеята за ударничеството. Под прикритието на този тимпан бясно се фабрикува невероятен боклук.

Но ако табелките на домакина предизвикват смях, то ударничеството на „хотентотите“ плаши. Та нали тези пиеси се играят!

Та нали някъде се представя народната трагедия в седем действия „Шия“. И нали по радиото предават вечер на шегобийците, озаглавена „Отец Евпат намерил домат“. Играят се и „Фанка-миньорката“, и „Плевня“, и „Оран“.

Сложете край на всичко това! Вие, които имате силата и властта да го сторите! Бранете социализма! Преследвайте пошлостта!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.